

VALTAKUNNALLINEN EVANKELIUMIJUHLA RAAHESSA
Saarna messussa 3.7.2011 klo 10.00
Esa Luomaranta

3.sunnuntai helluntaista
"Kutsu Jumalan valtakuntaan"
Luuk. 19:1–10

**Armo ja rauha teille Herraltamme Jeesukselta Kristukselta, joka on tullut etsimään ja pelastamaan kadonneita.
Aamen.**

Toukokuun puolivälissä Kuortaneelta lähti autollinen nuoria miehiä Helsinkiin. Auto oli saatu lainaksi vanhemmilta. Puolenpäivän aikaan lähdettiin ja seuraavana aamuyönä reissulta palattiin. Suomi oli voittanut jääkiekon maailmanmestaruuden ja uudet maailmanmestarit piti nähdä kauppatorilla. Sellaista juhlaa ei usein ollut koettu eikä seuraavasta ollut tietoa. 700 km ajomatka vuorokauden sisällä ei tuntunut pahalta. Ja olihan siellä juhlimassa kymmeniä tuhansia muitakin.

Jotain samanlaista tapahtui pian jo 2000 vuotta sitten Jerikossa. Sielläkin oli ihmisiä paljon liikkeellä, tungokseen asti. Kukaan ei halunnut jäädä paitsi siitä, mitä siellä voisi nähdä.

Evankeliumitekstissä meille kerrotaan Jerikon tapahtumat. Tapahtumien keskelle joutuu mies nimeltä Sakkeus. Hän on hyvin kiehtova kaveri. Sakkeus oli rikas mies. Hän oli lyhyt. Hän oli utelias. Hän oli elänyt talousrikollisen elämää.

Jeesus kohtasi Sakkeuksen. Se muutti Sakkeuksen elämän. Sakkeuksesta tuli yksi maailman onnellisimmista ihmisistä.

Nousemme kuulemaan pyhää Evankeliumia.

- Halleluja -

Luen Jumalan Sanaa Luukkaan Evankeliumin luvusta 19.

"Jeesus tuli Jerikoon ja kulki kaupungin halki.

2. Siellä asui mies, jonka nimi oli Sakkeus. Hän oli publikaanien esimies ja hyvin rikas.

3. Hän halusi nähdä, mikä mies Jeesus oli, mutta ei pienikokoisena ylettynyt kurkistamaan väkijoukon takaa.

4. Niinpä hän juoksi jonkin matkaa edemmäs ja kiipesi metsäviikunapuuhun nähdäkseen Jeesuksen, joka oli tulossa sitä tietä.

5. Mutta tultuaan sille kohtaa Jeesus katsoi ylös ja sanoi: "Sakkeus, tule kiireesti alas. Tänäpä minun on määrä olla vieraana sinun kodissasi."

6. Sakkeus tuli kiireesti alas ja otti iloiten Jeesuksen vieraakseen.

7. Kun ihmiset näkivät tämän, he sanoivat paheksuen: "Syntisen miehen talon hän otti majapaikakseen."

8. Mutta Sakkeus sanoi Herralle kaikkien kuullen: "Herra, näin minä teen: puolet omaisuudestani annan köyhille, ja keneltä olen liikaa kiskonut, sille maksan nelinkertaisesti takaisin."

9. Sen kuultuaan Jeesus sanoi häneen viitaten: "Tänäpä on pelastus tullut tämän perheen osaksi. Onhan hänkin Abrahamin poika.

10. Juuri sitä, mikä on kadonnut, Ihmisen Poika on tullut etsimään ja pelastamaan."

(Luuk. 19:1–10)

- Halleluja -

Jeesus tuli Jerikoon, Palmukaupunkiin, jonka on sanottu olevan maailman vanhin kaupunki.

Jeriko sijaitsee noin kymmenen kilometriä Kuolleenmeren pohjoispuolella. Se oli matkan varrella, kun kuljettiin pohjoisesta Galilean maakunnasta Jordan-virran vartta Jerusalemiin. Luukkaan kertoma tapaus Jerikossa on Jeesuksen viimeiseltä matkalta. Jerusalemiin saavuttuaan alkaa Jeesuksen kärsimyksen viikko, tie kohti Golgatan ristiä.

Ajattele, Sakkeuksen kannalta oli hänen viimeinen mahdollisuutensa tavata Jeesus. Tuon jälkeen Jeesus ei enää koskaan tullut Jerikoon. – Lentoasemilla kuulutetaan lentokoneiden lähtöaikoja ja lähtöportteja. Jossain vaiheessa tulee kunkin lennon 'Final call', viimeinen ilmoitus sille lennolle. Sen jälkeen portti suljetaan ja lento lähtee. Sen jälkeen kukaan ei enää pääse koneeseen. – Nyt oli Sakkeuksen final call, viimeinen mahdollisuus tavata Jeesus. Se oli Sakkeuksen elämän yhdestoista hetki. Eihän Sakkeus sitä silloin tietenkään itse ymmärtänyt. – Meillekään ei ole ilmoitettu, koska meidän final callimme, viimeinen hetkemme tulee. Siksi asiat on saatava kuntoon nyt!

Jollekin meistä tänään voi olla se viimeinen hetki tavata Jeesus. Tilanne on kuitenkin vähän toisinpäin kuin silloin Sakkeuksella. Ei Jeesus nyt mihinkään lähde, niin kuin silloin, sillä Hän on luvannut olla kanssamme joka päivä maailman loppuun asti. Mutta meidän jokaisen aikamme päättyy joku päivä. Ei elämästä selviä hengissä, julistaa ironisesti iskelmä, mutta onkin ihan oikeassa. – Sakkeuksen elämän tärkeimmät asiat selvisivät. Älä Sinä jätä välejäsi Jumalan kanssa selvittämättä huomiseen, sillä voi olla, ettei sitä huomista tule. Meillä on vain tämä päivä. Asiat täytyy ja ne voi saada kuntoon. Sakkeuskin sai, eikä hän sen kummempi ollut kuin Sinäkään; ihminen hänkin oli.

Jerikon sanotaan siis olevan maailman vanhin kaupunki. Se on myös maailman alimpana sijaitseva kaupunki. Vieressä on Kuollutmeri, noin 400 metriä merenpinnan alapuolella. Muutaman kymmenen kilometrin matkalla Jerusalemiin joudutaan nousemaan noin 1200 metriä. Jeesus kulki siis maailman alimman paikan kautta. Ja siellä Hän tapasi muiden halveksiman pikkurikollisen, vieraalle vallalle, Roomalle, työtään tekevän publikaani-Sakkeuksen.

Sinä et pääse alemmas. Ajattelet ehkä sydämessäsi, eihän nuo Sakkeuksen synnit niin kovin vakavia olleet, mitä nyt otti ihmisiltä vähän korkeampia tullimaksuja ja pisti liiat omaan pussiinsa. Mutta minun syntini ovat suuremmat, sinä ehkä ajattelet. – Minä sanon nyt Sinulle: mitä sitten, vaikka niin olisikin! Jeesus kuoli meidän kaikkien syntien puolesta, olivat ne sitten meidän mielestämme pieniä tai suuria. Ja toisaalta, Pyhän Jumalan edessä jokainen synti on hirveä asia. Synti vie kadotukseen, ellei sitä saada anteeksi. – Mutta Jeesus oli riittävä syntiuhri sovittamaan meidän kaikki synnit. Saat uskoa aivan varmasti, että kaikki sinun syntisi ovat täydellisesti ja loppuun asti sovitettu. Niin Sakkeuksen synnit, kuin myös Sinun ja minun.

Luukas kertoo Jeesuksen tulosta Jerikoon näin, **Hän kulki kaupungin halki**. Evankeliumien alkupuolella näemme Jeesuksen, joka sanoo, että vielä ei ole tullut Hänen aikansa. Joskus Jeesus melkein välttelee ihmisiä. Näyttää, että Hän silloin vielä valmistautui varsinaiseen tehtäväänsä. Parantamalleen sairaalle Jeesus saattoi

toimintansa alkuvaiheessa sanoa, 'Älä puhu tästä kenellekään'. Silloin vielä ei ollut Jeesuksen aika.

Mutta nyt tuo oli muuttunut. Jeesus ei vältellyt ihmisiä, vaan kulki Jerikon **kaupungin läpi**. Hän nimenomaan etsi ihmisiä, halusi kohdata heidät. – Tässä Hän jätti meille mallin: Mennä ihmisten pariin, viedä heille sanoma etsivästä ja pelastavasta Vapahtajasta. Kuinka Sinä voisit olla mukana tässä Jeesuksen työssä? Täällä kotimaassa? Voisitko lähteä lähetystyöhön? Kutsumaan ihmisiä Jumalan valtakuntaan. Ei Sakkeuksesta sanota, että hänestä tuli sananjulistaja, mutta ei hän toimeettomaksi jäänyt. Jumalan valtakunnassa on monenlaisia tehtäviä. Kun ystäväperheen 4-vuotias pikkumies Vilho keksii uuden leikin, hän lähtee aina 'hommiin'. Sinutkin on kutsuttu Jeesuksen hommiin.

Sakkeus oli kuullut jotain Jeesuksesta, Hänen maineestaan. Sakkeus ajatteli jotenkin näin: "Kun nyt kerran tuo kuuluisa saarnamies sattuu olemaan kotikaupungissani, menenpä minäkin Häntä katsomaan."

Mutta ei se niin helppoa ollutkaan. Väkeä oli liikkeellä kuin toukokuun puolivälissä Helsingin kauppatorilla. Silloin TV-kuvissa näkyi monen kiivenneen mikä minnekin, talojen seinille, lyhtypylväisiin, jopa presidentinlinnan katolle.

Väenpaljouden lisäksi Sakkeuksella oli toinenkin ongelma: hän oli lyhyt. Edellinen raamatunkäännös sanoo hauskaasti: Sakkeus oli varreltansa vähäinen. Sakkeus olisi voinut sanoa kuten yksi, ei nyt niin kovin pitkä lapsuudenystäväni omasta mitastaan, "Kaksimetriä, jopa allekin."

Tarkasti ottaen Luukas kertoo, että Sakkeus ei voinut, ei kyennyt näkemään Jeesusta. Luukas käyttää kreikan kielen sanaa, joka tulee sanasta 'dynamis', voima, voimakkuus, kyvykkyys. Sakkeuksella ei ollut tarvittavaa 'dynamista', dynamiittia, räjäyttää itselleen tietä Jeesuksen näkemiseen. Ihmiset olivat edessä ja hän oli lyhyt. – Esteenä Jeesuksen näkemiseen olivat muut ihmiset eikä itsestäkään ollut apua.

Huomaat, kuinka tässä on hyvä kuva ihmisten avusta näissä hengellisissä asioissa. Tiellä ne muut vain ovat! Moni jää tulematta kirkkoon ja seuroihin, nuorteniltaan, kun pitää miettiä, mitä ne muut ihmiset siitä sanoisivat. Voi-voi meitä ihmispelkoisia!

Sakkeus ei pelännyt ihmisiä. Hän teki jotain outoa, normaalista poikkeavaa. Sakkeus sai loistoidean. Hän juoksi Jeesuksen ja väkijoukon edelle ja kiipesi tien varressa olevaan metsäviikunapuuhun. Sen vahvat oksat kannattivat helposti aikuisen miehenkin.

Erikoisuus on siinä, ettei tuohon aikaan arvokkuutensa tuntenut mies juossut, juokseminen oli lastenleikkejä. Puhumattakaan siitä, että aikuinen mies olisi kiivennyt puuhun ilman mitään järkevää syytä, vain nähdäkseen jonkun.

Kun Sambian lähetysvuosina lähdin Lusakan raamattukoululta lenkille, sain usein paikallisia mustia poikia lenkkikaveriksi. Vähän aikaa he juoksivat mukana ja aina nauroivat. "Mzungu juoksee, mikä valkoisella miehellä on hätänä kun pitää juosta, onko auto mennyt rikki?" pojat leukailivat.

Sakkeus juoksi ja kiipesi puuhun kuvaa Sakkeuksen innostumista. Nyt oli kyseessä jotain paljon merkittävämpää kuin hänen arvokkuutensa ja maineensa. Jeesus täytyi nähdä!

- me sanomme tähän väliin: näin Vapahtaja toimii: Hän etsii kadonneita. Hän oli herättänyt kiinnostuksen Sakkeuksen sydämessä.
- teologisesti sitä kutsutaan etsikkoajaksi, erityiseksi ajaksi, jolloin Jumala kutsuu – etsikkoaikaa me emme voi ottaa, se annetaan

Sakkeus halusi nähdä Jeesuksen, mutta näkikö Sakkeus Jeesuksen, sitä Luukas ei mainitse lainkaan. Se ei siis ollutkaan tärkeää, näkikö Sakkeus Jeesuksen. Sen sijaan Luukas kertoo: **Jeesus katsoi ylös**. Siis Sakkeus halusi nähdä Jeesuksen, mutta Jeesus katsoikin ylös puuhun ja Jeesus näki Sakkeuksen! Se oli tärkeää: Jeesus näki Sakkeuksen.

On sen täytynyt olla ihmeellinen hetki. Tuo pieni äijänkäppyrä istui siellä puunoksalla ja Jeesus näki hänet. Sakkeus siinä asetteli viittansa helmoja kuntoon, pyyhki otsalta hikeä ja ajatteli, ”Ehdinpäs. Nyt minulla on hyvä paikka seurata, kun Jeesus ja ihmiset kulkevat tuosta ohitse.”

Ja silloin aivan arvaamatta, täysin puun takaa kuin Komarovin taklaus jääkiekkokaukalossa, Jeesus katsookin suoraan metsäviikunapuun oksalla istuvaan Sakkeukseen. Ja sanoo, **Sakkeus, tule kiireesti alas. Tänään minun on määrä olla vieraana sinun kodissasi.**

Tämän jälkeenhän Evankeliumi jatkuu jotenkin näin: ”Sakkeus ihmetteli, että miten ihmeessä tuo mies näki minut tänne puuhun. Ja kuinka Hän tuntee minut, eihän meitä ole esitelty. – Ja että mentäisiin meille, eihän siellä ole siivottukaan. Ehkä joku toinen kerta. Nyt on pian lähdettävä töihinkin.”

Ei, ei sinnepäinkään, mitään tuollaista Sakkeus ei sanonut, vaan näin se menee: **Sakkeus tuli kiireesti alas ja otti iloiten Jeesuksen vieraakseen.**

Tuota minä mietin, miksi Jeesus käski Sakkeuksen tulla **kiireesti puusta alas**. Mikä kiire siinä oli?

- oliko niin, että kysymys oli samasta asiasta, johon jo viittasin, yhdenteentoista hetkeen, etsikkoaikaan, jota ei saanut hukata
- Vapahtaja kutsui Sakkeusta, eikä siinä saanut viivytellä, ei ruveta miettimään esteitä eikä keksimään tekosyitä
- oli tultava, koska Jumala kutsui!

Inhimillisesti ajatellenhan Jeesus ei tuntenut Sakkeusta entuudestaan, eivät he olleet tavanneet. Mutta Jumalana Jeesus tunsi Sakkeuksen läpikotaisin, kutsui häntä suoraan nimeltä, tiesi tämän koko elämän.

Kuule nyt tarkasti rakas kuulijani!, Jeesus tuntee Sinutkin. Hän tuntee sinut paremmin kuin hyvin. Jeesus näkee Sinut ja Hän kutsuu Sinua nimeltä.

Sakkeuksesta sanottiin: **otti iloiten Jeesuksen vieraakseen**. Ilon Sakkeuksen sydämessä synnytti tuo, kun Jeesus tunsi hänet ja hyväksyi hänet. Se muutti hänen elämänsä, uudisti koko miehen. – Sakkeus pohti, ”Jeesus tuntee minut, minun elämäni,

myös ne asiat, joita kenenkään ei tarvitsisi tietää. Jeesus tietää, Hän näkee kaiken ja silti Hän kutsuu ja tulee kotiini asti.”

Miestenillassa puhuimme Sakkeuksesta. Yksi mies sanoi vesissä silmin ihmetelleensä tätä kohta, ”Jeesus näki Sakkeuksen ja tunsu hänet”. Hyvä Jumala näkee ja tuntee meidät. Hän näkee mitä me olemme ja silti Hän rakastaa meitä. – Jeesus näkee juuri sinutkin. Hän tahtoo tulla sinunkin elämääsi aivan kuten Sakkeuksenkin. Hän tuntee sinut ja Hän kutsuu sinua.

Sakkeuksen elämä muuttui.

Muutos alkoi siitä, kun Jeesus näki hänet puun oksalla. Siitä, kun Sakkeus sai uskoa anteeksiantamukseen. Jeesus antoi Sakkeuksen sydämeen uskon. Sakkeus sai elämänsä uuden alun, uuden tavan katsoa elämää. Kohtaamalla Sakkeuksen Jeesus uudisti tämän elämän. Jeesus antoi Sakkeukselle parannuksen, ei omatekoista elämän pientä parantelua, vaan Jeesus antoi hänelle uuden sydämen, joka halusi palvella muita. Eikä se jäänyt vain kauniiksi sanoiksi.

Herra, näin minä teen: puolet omaisuudestani annan köyhille.

Jeesuksen rakkaus sai Sakkeuksenkin rakastamaan, huomaamaan toiset, antamaan omastaan. Eikä siinä vielä kaikki.

Ja keneltä olen liikaa kiskonut, sille maksan nelinkertaisesti takaisin.

Jeesuksen rakkaus sai Sakkeuksen korjaamaan elämässään sen, mikä oli selvästi Jumalan tahdon vastaista. Ei uudella sydämellä voinut enää varastaa. Asiat tuli selvittää ihmisten ja Jumalan kanssa. Tuli elää hyvällä omallatunnolla. Syntistä naista armahdettuaan Jeesus sanoi, ”Älä enää tee syntiä.” Sakkeuskin tahtoi selvittää asiansa. Pyytää anteeksi ja sovittaa sen, mitä oli tehnyt väärin. Näin hän sai elää puhtaalla omallatunnolla. Kaikki vuosienkin taakat oli otettu pois. Siksi hän oli yksi maailman onnellisimmista ihmisistä. Hän oli kohdannut Vapahtajansa ja saanut anteeksi.

Joku voi olla kuuntelemassa tätä saarnaa piilossa kuin Sakkeus puunoksalla, nyt siellä väkijoukon keskellä tai laitamilla. Puuhun ei näytä sentään kukaan kiivenneen.

Minä saan kertoa nyt sinulle, joka luulet olevasi Jumalalta piilossa, ettei se onnistu. Jeesus näkee sinut, näkee niin kuin Sakkeuksen sieltä metsäviikunapuun lehtien seasta. Hän tietää, mitä sinun elämääsi kuuluu. Jeesus on herättänyt sinunkin kiinnostuksesi, antanut sinullekin etsikkoajan. Jeesus kutsuu sinua.

Jeesus meni Sakkeuksen kotiin ja varmasti siellä myös syötiin yhdessä. Samalla tavoin Jeesus kutsuu Sinua aterioimaan kanssaan ehtoollispöytänsä. Jeesus puhuu sinulle, niin kuin Sakkeukselle. Jeesus sanoo sinulle, ”Minä tunnen sinut, tiedän elämäsi, minä annan anteeksi, rauhan omaantuntoosi, minä annan sinun elämääsi uuden alun ja päämäärän”.

Aamen.

Rukoilemme:

Rakas Jeesus, kiitos että Sinä etsit ja löydät, sinä kutsut ja pelastat.

Varjele meidät ominasi ja vie perille taivaan kotiin.

Aamen.

Nousemme tunnustamaan yhteisen kristillisen uskomme.